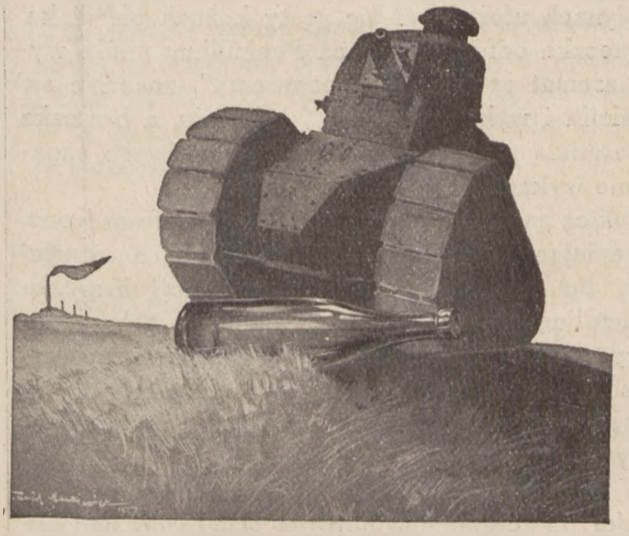
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok 7. Warszawa, 7 grudnia 1929 roku. № 48—49

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 5-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

Inż. MARJAN KIWERSKI.

„Cerevisia navigalis".

(Dokończenie).

Do innej próby brzeczki wyjałowionej, mocy 60% Balling'a, zaszczepiono kulturę Penicillium z piwa gdańskiego, a równocześnie do takiej samej porcji Aspergillus. Po upływie wyznaczonego terminu na obu płynach uformował się gęsty kożuch pleśniaka, ale brzeczka odfermentowana Penicillium miała wyraźny aromat specjalny „Jopenaroma", znacznie się rozrzedziła i wykazywała 1.2% alkoholu, a brzeczka z Aspergillus pozostała gęstą, bez właściwego zapachu i nie wykazała ani śladu alkoholu.

Takież próby z brzeczki 60% przeprowadzono, zaszczepiając do jednej z nich Penicillium, do drugiej Mucor. Po pięciotygodniowej fermentacji brzeczka z Penicullium wykazała 0.13% alkoholu, a brzeczka z Mucor 0.4% alkoholu. W obu brzeczkach zaobserwowano po fermentacji słaby, lecz charakterystyczny, zapach piwa „Jopenbier" i znaczne rozrzedzenie płynu.

W celu przekonania się jakim zmianom podlega brzeczka po fermentacji głównej wzięto do badania próby brzeczki z kadzi, gdy już powierzchnia płynu wyglądała jak gładkie, ciemne zwierciadło. Taki stan rzeczy trwał bardzo krótko, potem powierzchnia piwa odfermentowanego pokryła się białą powłoką drożdży dzikich. Powłoka ta powiększała zwolna swą grubość w ciągu pięciu tygodni, dochodząc do 2 cm grubości i przybierając barwę brązową. Następnie na powłoce zaczęły ukazywać się pierwsze kolonje pleśniaków. Po upływie ośmiu tygodni od czasu ukończenia fermentacji głównej moc brzeczki z 44.08% Balling'a spadła na 43.30% Balling'a, a zawartość ogólna kwasów z 0.81% podniosła się na 1.53%.

Zapach aromatyczny, wydzielający się z kadzi podczas fermentacji głównej, powstał dzięki obfitości drożdży dzikich kożuchowych. W celu powiększenia siły zapachu zaszczepiono do próby brzeczki, odfermentowanej czystą kulturę drożdży Saccharomyces anomalus i pozostawiono na czas dłuższy w temperaturze pokojowej. Silny aromatyczny zapach płynu fermentującego był o wiele przyjemniejszym, niż zapach brzeczki z kadzi normalnej, gdzie oprócz drożdży kożuchowych były i pleśniaki.

Drożdże kożuchowe, wytwarzające aromat, zaobserwowano w 2 browarach gdańskich, w trzecim zapach piwa powstawał przeważnie z pleśniaków Penicillium.

Piwo „Jopenbier" wysyłano z Gdańska przeważnie do Anglji, sprzedając tam pod nazwą „Spruce Beer", albo „Black Beer". Wysyłano też piwo do Hollandji i Belgji, lecz w mniejszych stosunkowo ilościach. W roku 1890 wywóz ogólny tego piwa był 514.000 kg., w 1914 tylko 49.000 kg. Podczas wojny światowej wywóz piwa spadł do 0, potem jednak powstał nowy browar „Sprucebeer" w Hull w Anglji.

Wysoki stopień koncentracji brzeczki nadawał piwu wielką wytrzymałość, można je było przechowywać latami. Spożywano je przeważnie zmięszane z innem piwem jasnem lub wodą. W życiu codziennem znajdowało piwo zastosowanie, jako dodatek do zup i sosów. W wytwórniach tytoniu „do żucia" piwo używano, jako zaprawę, tak zwaną „Sauce". Cena piwa wynosiła Mk. 1.20 za litr w przedaży detalicznej był to produkt znacznie tańszy od innych środków odżywczych, gdyż litr piwa zawierał około 500 gramów ciał pożywnych.

Uszlachetniając produkcję tego piwa, browary gdańskie przekonały się wreszcie, jak właściwem było zastosowanie czystych kultur drożdżowych i pleśniowych do piwa tego rodzaju. Do brzeczki 55% z początku zaszczepiano kulturę pleśniaków, a po upływie 1—2 miesięcy, gdy powłokę pleśniową zdjęto, zaszczepiano czystą kulturę drożdży rasowych. Po ukończeniu fermentacji głównej zaszczepiano zno-

wu dla wytworzenia zapachu specjalnego kulturę drożdży aromatycznych kożuchowych. Wytworzoną powłokę drożdżową utrzymywano w piwie aż do czasu rozlewania i sprzedaży gotowego napoju. Zastosowanie czystych kultur drożdżowych i pleśniowych dało możność ustalenia typu produkcji i wytwarzania produktu jednostajnego o dużej wydajności.

Piwo „Danziger Jopenbier" miało naśladowcę, a może pierwowzór, w piwie Brunświckiem, warzonem tam w wiekach średnich i zwanem „Braunschweiger Schiffsmumme", albo wprost „Mumme", od nazwiska wynalazcy tego piwa Mumme, który żył i piwo warzył w wieku XIV w Brunświku. Obecnie nazwę „Mumme" stosują do przygotowywanego w Brunświku ekstraktu słodowego (50—65%), który znajduje się w sprzedaży w stanie niezmienionym, a więc nie fermentowany zupełnie.

Dr. Max Delbrück w swej encyklopedji piwowarskiej podaje rozbiór ekstraktu słodowego „Mumme" w cyfrach następujących:

Zawartość	ekstraktu rzeczywistego	= 61.20%
„	ciał białkowych . . .	= 2.940%
„	popiołu	= 1.050%
„	kwasu fosforowego . .	= 0.306%
„	ogólna kwasów w przeliczeniu na kwas mlekowy	= 0.480%
„	węglowodanów . . .	= 55.40%

Wartość pożywna w kalorjach w przeliczeniu na 100 gramów piwa = 238.9.

Warszawa, 1929.

Nowelizacja ustawy o opodatkowaniu piwa.

Zgodnie z zapowiedzią rozpoczynamy druk ustawy o opodatkowaniu piwa z prośbą o szczegółowe omówienie niezbędnych zmian.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1.

Podatkowi od piwa podlega piwo wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, tudzież sprowadzone z zagranicy i wolnego miasta Gdańska.

U w a g a: W artykule pierwszym nasuwa się pytanie, jaki napój należy uważać za piwo. Należałoby więc dodać tu określenie, co należy pod tym terminem rozumieć.

Art. 2.

Podatek od piwa pobiera się w dwóch postaciach:
a) podatek od wyrobu piwa,
b) podatek od spożycia.

U w a g a: Podatek od wyrobu zupełnie zbędny będzie omówiony przy następnym artykule.

Art. 3.

Podatek od wyrobu piwa pobiera się zgóry: a) w postaci opłaty zasadniczej w wysokości 40 zł. za wyrób 1500 htl. brzeczki gorącej w chwili ukończenia warki i b) opłaty dodatkowej w wysokości 40 zł. za wyrób każdych następnych 1500 htl. brzeczki gorącej w chwili ukończenia warki.

§ 1. Roz. Wyk.

U w a g a: Nie widzimy powodów, dla których podatek od piwa miałby być ściągnięty w dwóch postaciach. Podatek od wyrobu wynoszący 40 zł. od 1500 htl. brzeczki gorącej w chwili pisania ustawy miał wyrównać w dochodach skarbowych lukę przez zniesienie tak zwanej opłaty patentowej od browarów, jaka istniała w prawodawstwie rosyjskiem. Podatek ten skarbowi daje znikome efekty, a najzupełniej niepotrzebnie przysparza pracy i kłopotów tak Urzędom Skarbowym, jak i kierownikom browarów. Na domiar złego jeden podatek liczy się od piwa, drugi zaś od brzeczki gorącej. Oczywiście uległby skreśleniu cały § 1 Rozp. Wyk. zalecający urzędnikowi nadzwyczajną czujność i niedopuszczanie do wykonania warki w razie przeoczenia opłaty 40 zł., gdy piwo wyrobione z takiej ilości brzeczki opłaci conajmniej przy 20% zaniku i najniższej skali akcyzowej 7200 złotych z tytułu akcyzy i 2160 zł. dodatku komunalnego.

Art. 4.

Od podatku spożywczego wolne jest piwo, które pod kontrolą skarbową wywozi się zagranicę.

§ 2. Rozp. Wyk.

Wywóz piwa zagranicę. Przepisy odnoszące się do uwolnienia od podatku piwa, które pod kontrolą skarbową wywozi się zagranicę Państwa, zawiera dodatek A.

Art. 5.

1) Podatek spożywczy wynosi za każdy hektolitr piwa pełnego, wyrobionego w browarze w ciągu roku obrachunkowego:

od pierwszych 2,000 htl. — 6 złotych,
od następnych 8,000 htl. — 6.30 złotych,
ponad 10,000 htl. — 6.60 złotych.

Piwo przywożone z zagranicy lub z wolnego miasta Gdańska opłaca stawkę podatku 6.60 złotych od 1 htl.

§ 3 Rozp. Wyk.

Wyrób piwa w roku obrachunkowym. Za piwo wyrobione w browarze w ciągu roku obrachunkowe-

WYKRES SPOŻYCIA PIWA W POSZCZEGÓLNYCH MIESIĄCACH.

go, uważa się piwo: a) co do którego w ciągu roku obrachunkowego powstał obowiązek zapłaty podatku (art. 9), b) piwo wywiezione bez podatku zagranicę Państwa, c) piwo wydane pracownikom bez podatku.

U w a g a; Ustęp 1 art. 5 mówi o podatku od piwa wyrobionego co jest niesłuszne, gdyż podatek ciąży na piwie dopiero wydanem do spożycia. Piwo zepsute zniszczone w browarze pod kontrolą skarbową, lub zniszczone z powodu wypadku, akcyzy nie opłaca mimo, że jest „wyrobione w browarze". Wyraz wyrobione i cały § 3 Rozp. Wyk. zostały tu wprowadzone, by uchwycić granicę, od której należy obliczać akcyzę 6.30 zł., a nie 6 zł., czyli znowu sprawa groszowa w porównaniu z ogromnemi sumami opłat akcyzowych. Jeżeli ktoś wyrobił w ciągu roku 2500 htl. piwa, a z tego wywiózł zagranicę dwa a pięćset sprzedał w kraju, to za te pięćset htl. zapłaci za karę nie po 6 zł. a po 6.30. Ostatecznie popieramy wywóz czy go nie popieramy? Są to rzeczy drobne i małe i przykład jest nieco nieżyciowy, gdyż browar o produkcji 2,500 htl. eksporterem nie będzie, chodzi tu jednak o rzecz zasadniczą — bo o wywóz.

2) Za piwo krajowe i importowane dubeltowe płaci się podatek o płowę wyższy od pełnego, a za takież piwo mocne dwa razy wyższy od pełnego .Za piwo pełne uważa się piwo z brzeczki o zawartości ekstraktu do 13%, zaś za dubeltowe — piwo z brzeczki podstawowej o zawartości ekstraktu większej niż 20% według studzielnego cukromierza przy ciepłocie normalnej. Wahania zawartości ekstraktu w podstawowej brzeczce, z której wyrobiono badane piwo, są dopuszczane w granicach 0,5 stopni cukromierza. Wyrób piwa z brzeczki o zawartości ekstraktu poniżej 9% jest wzbroniony. Minister Skarbu może zezwolić na wyrób piwa słabego o zawartości ekstraktu poniżej 9% z pomocą górnej fermentacji z domieszką do zacieru najmniej 50% słodu pszennego. W tych wypadkach stawka podatkowa nie może być niższa od stawki obliczonej od piwa pełnego.

§ 4 Rozp. Wyk.

Piwo pełne, dubeltowe i mocne. Podstawę do odróżnienia piwa pełnego, piwa dubeltowego i piwa mocnego stanowi zawartość w piwie ciał stałych, rozpuszczalnych, pochodzących z użycia słodu i cukru (zawartość ekstraktu) odniesiona do odpowiadającej temu piwu brzeczki podstawowej niesfermentowanej i wyrażona w stopniach cukromierza, przy ciepłocie normalnej + 14 R = 17½ C.

Przepisy o używaniu cukromierza zawarte są w dodatku E.

U w a g a: Przy zakazie warzenia piwa z brzeczki o zawartości ekstraktu poniżej 9° należy koniecznie dodać jakiej brzeczki gorącej czy ostudzonej, t. j. podstawowej. To samo odnosi się do § 4 Roz. Wyk.

3) Ilość i jakość ugotowanej brzeczki określa się w panwi natychmiast po ukończeniu warki.

Jakość brzeczki czyli zawartość w niej ekstraktu określa się zapomocą studzielnego cukromierza; Minister Skarbu oznaczy rodzaj i sposób użycia cukromierza.

Uwagi, jakie nam się nasuwają przy czytaniu ustawy, oczywiście nie są kompletne i usilnie prosimy naszych P. T. Czytelników, ciągle stykających się z przepisami ustawy, by zechcieli jaknajobszerniej omówić proponowane zmiany i zaprojektować inne.

(C. d. n.).

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Naśladowanie etykiet. Wobec coraz bardziej szerzącego się naśladownictwa etykiet uprzejmie prosimy o łaskawe nadsyłanie nam naśladownictw, jakie napotykamy na rynku piwnym.

Wywóz kiełków i słodzin. Jak nas informuje Austryjacko-Polska Izba Handlowa, Wiedeń III Ditscheinergasse 2, wiedeńskie firmy handlowe okazują duże zainteresowanie dla zakontraktowania większej partji (powyżej 100 wagonów) do stopniowej dostawy styczeń—kwiecień kiełków słodowych i suszonego młóta. Oferty należy kierować do Izby z podaniem ceny loco Piotrowice, ilości towaru i terminu dostawy.

Instytut Technologiczny. Na mocy uchwał Zarządu C. Z. P. P. i S. został zaliczony w poczet członków powstałego przy Politechnice Warszawskiej Instytutu Technologicznego. Oprócz tego uchwalono nieść stałą pomoc materjalną Instytutowi, w wysokości 200 zł. miesięcznie. Przypominamy, że dla osób fizycznych składka członkowska rocznie wynosi zaledwie 10 zł. Życzący sobie zostać członkami Instytutu winni zwracać się do Tow. „Studjum Technologiczne" przy Politechnice Warszawskiej. Statut ogłaszaliśmy w Nr. 5, 6 i 7 „Przemysłu Piwowarskiego" z r. b.

Premje wywozowe. Wywożąc słód zagranicę należy uzyskać zaświadczenie Związku Eksporterów Zboża w Poznaniu, ul. Marcinkowskiego 13 lub ze Związku Organizacji Rolniczych, Warszawa, Kopernika 30. Urzędy celne przy odprawie wydawać będą bezimienne kwity, które natychmiast mogą być realizowane w Dyrekcjach Celnych w Poznaniu i w Warszawie.

Izby Handlowo-Przemysłowe. Na ogólnem zebraniu Związków Browarów na Polskę Zachodnią w Poznaniu wybrano jako przedstawiciela przemysłu piwowarskiego do Pomorskiej Izby Handlowo-Przemysłowej w Grudziądzu, p. Dyrektora Krzyżaniaka z Browarów Chełmińskich.

Jednolita butelka. Rada Nadzorcza i Ogólne Zebranie Związku Browarów na Polskę Zachodnią w Poznaniu w dniu 4 grudnia obradowały nad możliwością wprowadzenia butelki piwnej jednolitego typu, bezfirmowej i opatrzonej jedynie znakiem ochronnym. Jednogłośnie uchwalono wprowadzenie typu jednolitego z zastrzeżeniem konieczności porozumienia się z innemi dzielnicami na terenie C. Z. P. P. i S. Jako pojemność najbardziej odpowiadającą rynkowi wielkopolskiemu i pomorskiemu, uznano 0,3 i 0,4 litra z zatworem porcelanowym łukowym. Do opracowania projektu w konkretnej formie i uzgodnienia uchwał z innemi dzielnicami została powołana specjalna Komisja.

Uruchomienie browaru. W najbliższym czasie ma być podobno uruchomiony browar w Wejherowie na Pomorzu.

Nowy browar. Krążą pogłoski, dotychczas jeszcze niesprawdzone, jakoby jedna z największych firm przemysłu wódczanego zamierzała przy pomocy zagranicznego konsorcjum, przystąpić do budowy nowego browaru na terenie Małopolski Wschodniej o zdolności produkcyjnej 500,000 htl.

Komitet Międzyzwiązkowy. Jak już donosiliśmy w kwietniu zawiązał się Komitet Międzyzwiązkowy, w skład którego weszła również nasza organizacja. Celem i główem zadaniem Komitetu było wynalezienie i przeprowadzenie takiego rozwiązania sprawy rewizji i redukcji koncesji wyszynkowych, by zadowolnić stronę uprzywilejowaną i strony bezpośrednio zainteresowane. Opracowany w łonie Komitetu projekt opłat na rzecz osób uprzywilejowanych był rozpatrywany na konferencji zwołanej w dniu 7 listopada przez Ministerstwo Skarbu, która jednak nie doprowadziła do pomyślnego wyniku. Komunikat Międzyzwiązkowego Komitetu przytaczamy poniżej:

„Na posiedzeniu Komitetu w dniu 7 listopada, przewodniczący p. Baczewski zdał sprawozdanie z przebiegu konferencji, odbytej tegoż dnia w Departamencie Akcyz i Monopoli, pod przewodnictwem dyr. Kulskiego.

W konferencji tej wzięli udział: 1) ze strony Departamentu — dyr. Kulski i referendarz Stachowski, 2) ze strony Bezpartyjnego Bloku współpracy z Rządem — poseł Polakiewicz i senator Rogowicz, 3) ze strony Związku Inwalidów — grupa komitetu wykonawczego na czele z posłami Karkoszką i Snopczyńskim, 4) ze strony Komitetu Międzyzwiązkowego — pp. Baczewski, Borzym, Chszczonowski, Podkomorski i Zajdenman.

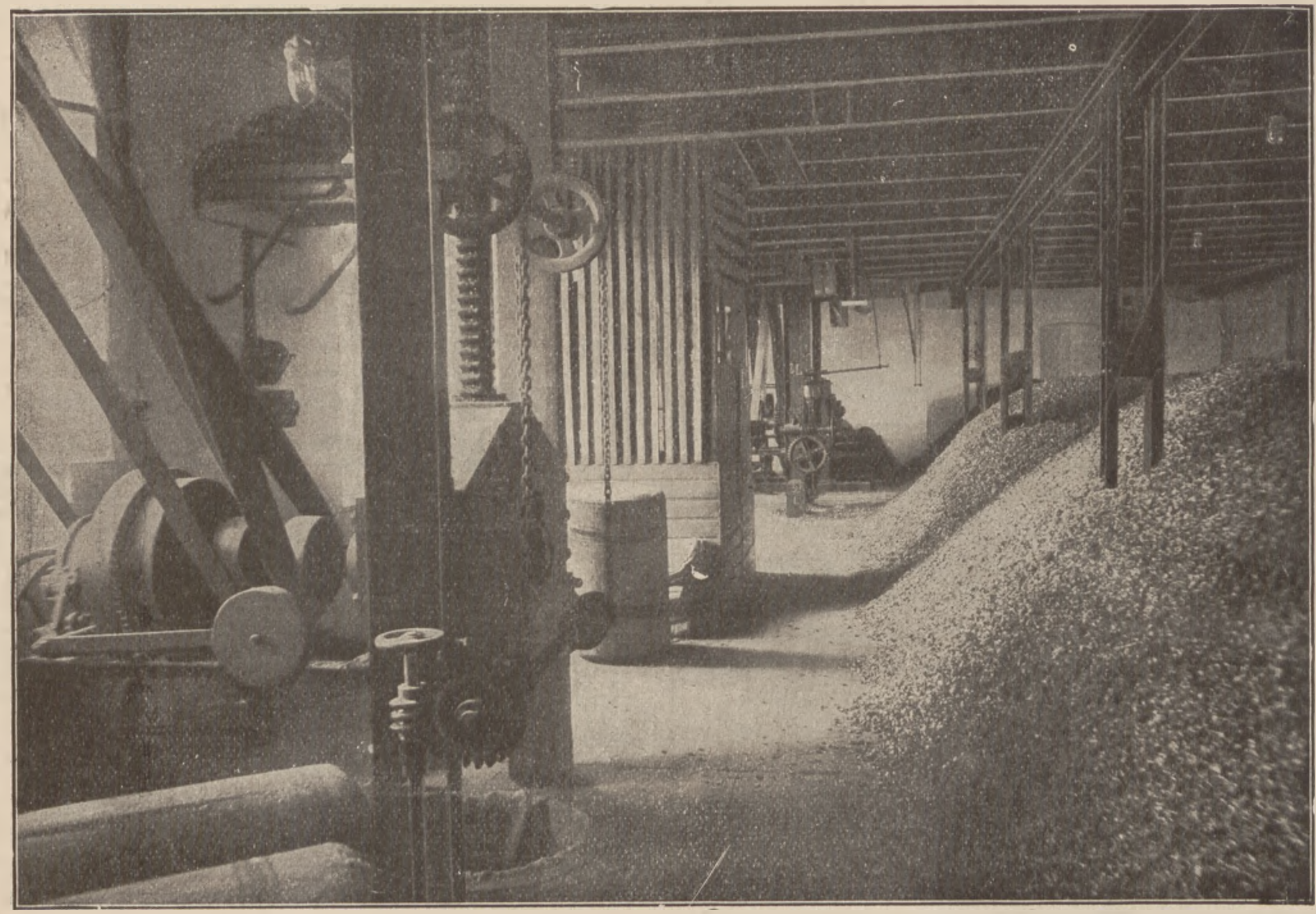
Koncepcja Komitetu Międzyzwiązkowego stworzenia funduszu na rzecz osób uprzywilejowanych z dobrowolnych opłat koncesjonarjuszy została przez delegatów Związku Inwalidów odrzucona, a że dyrektor Kulski przyjęcie tej koncepcji przez Min. Skarbu uzależnił od zgody inwalidów, przeto oznajmił on, że porozumienie w tej kwestji nie doszło do skutku. Inwalidzi ze swej strony nie przedstawili żadnej koncepcji, stojąc na stanowisku, że w żadnym wypadku nie zrzękną się praw do koncesji.

W zakończeniu swego sprawozdania p. Baczewski postawił wniosek likwidacji Komitetu Międzyzwiązkowego, wobec niemożności osiągnięcia celu do którego był powołany, t. j. ułatwienia dojścia do porozumienia między dotychczasowymi posiadaczami koncesji, a inwalidami.

W myśl powyższego wniosku uchwalono jednomyślnie rozwiązać Komitet Międzyzwiązkowy".

CENY JĘCZMIENIA.

Warszawa.	21/XI	27.00 — 29.00 zł.
	22/XI	27.00 — 29.00 zł.
	25/XI	27.00 — 29.00 zł.
	26/XI	27.00 — 29.00 zł.
	28/XI	27.00 — 29.00 zł.
	29/XI	27.00 — 29.00 zł.
	2/XII	28.00 — 30.00 zł.
	3/XII	28.00 — 30.00 zł.
Kraków.	3/XII	29.00 — 30.00 zł.
Lublin.	20/XI	25.50 — 26.50 zł.
	22/XI	25.50 — 26.50 zł.
	29/XI	24.00 — 25.00 zł.
	2/XII	25.00 — 26.00 zł.
Łódź.	23/XI	27.00 — 29.00 zł.
Poznań.	20/XI	26.00 — 29.00 zł.
	22/XI	26.50 — 29.50 zł.
	23/XI	26.50 — 29.50 zł.
	25/XI	27.00 — 30.00 zł.
	27/XI	27.50 — 30.00 zł.
	29/XI	27.50 — 30.00 zł.
	30/XI	27.50 — 30.00 zł.
	2/XII	27.00 — 30.00 zł.
	4/XII	27.00 — 30.00 zł.
Wilno.	22/XI	28.00 — 00.00 zł.
	25/XI	28.00 — 29.00 zł.
	29/XI	28.00 — 29.00 zł.
	3/XII	28.00 — 29.00 zł.
Chicago.	19/XI	Jęczmień słodowy 58 — 71 cts. za bushel
	20/XI	Jęczmień słodowy 58 — 70 cts. za bushel
	21/XI	Jęczmień słodowy 58 — 70 cts. za bushel
	22/XI	Jęczmień słodowy 60 — 70 cts. za bushel
	23/XI	Jęczmień słodowy 60 — 70 cts. za bushel
	25/XI	Jęczmień słodowy 63 — 70 cts. za bushel
	26/XI	Jęczmień słodowy 63 — 70 cts. za bushel
	28/XI	Jęczmień słodowy 63 — 70 cts. za bushel
	29/XI	Jęczmień słodowy 60 — 70 cts. za bushel
	30/XI	Jęczmień słodowy 60 — 70 cts. za bushel
	2/XII	Jęczmień słodowy 63 — 70 cts. za bushel
	3/XII	Jęczmień słodowy 60 — 70 cts. za bushel
Nowy York.	19/XI	Jęczmień słodowy 66 cts. za bushel
	20/XI	Jęczmień słodowy 66 cts za bushel
	21/XI	Jęczmień słodowy 66 cts. za bushel
	23/XI	Jęczmień słodowy 66 cts. za bushel
	25/XI	Jęczmień słodowy 67 cts za bushel
	27/XI	Jęczmień słodowy 67 cts. za bushel
	29/XI	Jęczmień słodowy 67 cts. za bushel
	2/XII	Jęczmień słodowy 78 cts. za bushel
	3/XII	Jęczmień słodowy 77 cts. za bushel

SYNDYKAT
PLANTATORÓW CHMIELU

Sp. Akc.

WARSZAWA, CZERNIAKOWSKA 217. TEL. 61-20.

ChP

Znak ochronny.

Adres telegr.: „LUPULINA".

Poleca chmiele polskie najlepszej jakości.

CENA OGŁOSZEŃ: 1 str. Zł. 150.—; $^1/_2$ str. Zł. 80.—; $^1/_3$ str. Zł. 60.—; $^1/_4$ str. Zł. 45.— Zastrzega się zmianę cen ogłoszeń.

Redaktor: W. Adam. - - - - Wydawca: Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzplitej Polskiej.

Drukarnia i Litografja p. f. „JAN COTTY" w Warszawie, Kapucyńska 7.